

40% депутатів Чернігівської обласної ради, 27,1% депутатів Київської обласної ради).

Окрім бездіяльності та недобросовісного ставлення до своїх обов'язків, часто трапляються і інші проблеми у діяльності депутатів. Моніторингова місія Європейського парламенту на чолі з Петом Коксом у 2016 році визначала наступні проблеми у стандартах роботи депутатів Верховної ради України, які на нашу думку повторюється і у діяльності депутатів місцевих рад:

- негідна поведінка у сесійній залі (неповага до виступів колег, відсутність дисципліни);
- неперсональне голосування («кнопкодавство»);
- відсутність на робочому місці без поважних причин;
- порушення Регламенту та інших процедурних вимог підготовки законопроектів;
- випадки продажу голосів;
- використання мандата для лобювання своїх бізнес-інтересів.

Ви вважаємо, що ефективним механізмом виправлення даної ситуації стане більше приділення уваги відповідальності депутатів у регламентах місцевих ради, а також прийняття Кодексу етики для депутатів, який встановить правила етичної і моральної поведінки депутатів. Зокрема, у провідних країнах світу поширеною практикою наявність таких кодексів поведінки/етичних норм. Такі кодекси прийняті у Великобританії, США, Австралії, Польщі. Деякі країни правила етичної поведінки стають частинами регламенту, наприклад як це є у Австрії, Франції, Італії, Аргентині. Змістом цих норм є правила поведінки, яких повинні дотримуватися депутати, службових обов'язків депутатів у комітетах та комісіях, процедури роботи депутатів з виборцями та засобами масової інформації, а також встановлені санкції за порушення зазначених правил.

Момотюк В.О.

студент,

Науковий керівник: Толкачова І.А.

кандидат юридичних наук, доцент,

Навчально-науковий юридичний інститут,

Національний авіаційний університет

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Як відомо, вища освіта є необхідною умовою успішного розвитку сучасного суспільства, оскільки вона забезпечує кожному здобуття знань, навичок, умінь, гарантує національну безпеку та сприяє розбудові демократичної, соціальної, правової держави.

Новий Закон України «Про вищу освіту» передбачив створення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, визначив його компетенцію та склад. На нашу думку, є доречним залучення до участі в діяльності Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти міжнародних експертів, представників провідних іноземних вищих навчальних закладів та експертів інституцій, які забезпечують якість вищої освіти в інших країнах [1].

Основні фактори, що значно впливають на якість освіти в Україні, можна поділити на внутрішні (пов'язані з різним сприйняттям і впровадженням вищими навчальними закладами положень кредитно-модульної системи) і зовнішні (пов'язані з впливом держави на систему освіти).

До внутрішніх можна віднести:

- підвищення обсягу матеріалу, відведеного на самостійне опрацювання (фактично, понад 50-60% матеріалу навчальної програми відводиться на самостійне опрацювання) [2, с. 174];

- накопичувальна система оцінок (за даної системи заліки та екзамени дещо втрачають свою роль);

- Україна уклала численні міжурядові міжнародні угоди про взаємне визнання документів про освіту, наукові ступені та вчені звання. Проте, на жаль, кількість вищих навчальних закладів нашої держави, які запровадили спільні програми та присвоюють національно визнані ступені спільно з вищими навчальними закладами інших країн, становить лише 3% загальної кількості українських вищих навчальних закладів [3, с. 173].

До зовнішніх факторів належать низькі обсяги фінансування з державного бюджету. Відповідно скорочуються масштаби та рівень якості підготовки науково-педагогічних кадрів, помітно погіршуються умови для творчої роботи вчених і викладачів. У зв'язку з цим українська наука, зокрема, наука вищих навчальних закладів, супроводжується певним відставанням наукових розробок вищої школи від потреб і запитів життя; повільною переорієнтацією на підготовку нових, дефіцитних для ринку праці фахівців.

Існує низка перспективних рішень для подальшого розквіту та прогресивного розвитку вищої освіти в Україні. Для цього необхідно реалізувати комплекс заходів, основними з яких повинні стати наступні:

- реформація системи освіти, де зміни повинні бути раціональними, доцільними, обережними й обґрунтованими;

- наявність конкуренції у вищих навчальних закладах державної та приватної форм власності [4, с. 14-15].

Для належної реалізації права на освіту важливим є: надання академічних і соціальних стипендій; наявність якісних гуртожитків; наявність пілґ окремим абітурієнтам для вступу у вищі навчальні заклади та соціального захисту для дітей, які його потребують; надання першого робочого місця випускникам, обов'язкове їх працевлаштування у разі навчання за державним замовленням.

Соціальною гарантією є проведення державою, органами місцевого самоврядування, роботодавцями активної соціальної політики щодо студентів.

Також, на даному етапі свого розвитку, вища освіта потребує вжиття наступних заходів: концептуальне забезпечення розвитку освіти; автономізація та демократизація діяльності навчальних закладів; стимулювання державою діяльності закладів освіти через створення належних умов для забезпечення якості навчання.

Список використаних джерел:

1. Про вищу освіту: Закон України від 1 липня 2014 року № 1556-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 37-38. – Ст. 2004.
2. Журавський В.С. Болонський процес: головні принципи входження в Європейський простір вищої освіти / В.С. Журавський, М.З. Згуровський. – К. : ІВЦ Вид-во «Політехніка», 2003. – 200 с.
3. Фініков Т. Сучасна вища освіта: світові тенденції та Україна / Т. Фініков. – К. : Вид-во «Таксон», 2002. – 176 с.
4. Корсак К. Про тенденції змін у змісті вищої освіти / К. Корсак // Науковий світ. – 2003. – № 1. – 30 с.

Рябуха А.А.

студент,

Науковий керівник: Шеховцова О.І.

викладач,

Полтавський юридичний коледж

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ. РЕАЛЬНІСТЬ ЗАВДАНЬ

Держава, яка хоче стати на шлях демократизації, повинна нести в собі дух народовладдя. Адже саме він є основним джерелом встановленням влади, захистом прав та свобод громадян. Через відповідні державні органи та органи місцевого самоврядування народ діє в економічній, політичній, соціальній та духовній сферах. Це показує нам факт довіри нашого народу до держави, а саме до депутатів Верховної Ради, суддів, адміністрацій та інше.

Як відомо, протягом останніх років в Україні стали досить поширені корупційні схеми серед представників верхівки. Найбільш корумпованими виявилися структури, що пов'язані з питаннями фінансування, приватизації, ліцензування, газотранспортної сфери, контрольно-ревізійної діяльності, а також судові та правоохоронні органи.